

Bruksela, 30 listopada 2023 r.
(OR. en)

16224/23

COH 92
ECOFIN 1319
UEM 425
SOC 841
EMPL 605
COMPET 1209
ENV 1427
EDUC 470
RECH 540
ENER 664
JAI 1594
GENDER 214
ANTIDISCRIM 196
JEUN 278
SAN 717

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	30 listopada 2023 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	15223/23
Dotyczy:	Regionalne tendencje w zakresie wzrostu i konwergencji w Unii Europejskiej – Konkluzje Rady (30 listopada 2023 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie regionalnych tendencji w zakresie wzrostu i konwergencji w UE, zatwierdzone przez Radę (do Spraw Ogólnych / Spójność) na jej 3989. posiedzeniu 30 listopada 2023 r.

Konkluzje Rady**w sprawie****regionalnych tendencji w zakresie wzrostu i konwergencji w Unii Europejskiej****RADA UNII EUROPEJSKIEJ**

- 1) Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Regionalne tendencje w zakresie wzrostu i konwergencji w Unii Europejskiej”, który zawiera analizę sytuacji regionów europejskich w zakresie konwergencji i wzrostu w kontekście europejskiego semestru oraz rozważania na temat roli polityki spójności w zmniejszaniu asymetrii i dysproporcji regionalnych;
- 2) UZNAJE, że zrównoważony rozwój wszystkich regionów i ich odporność mają kluczowe znaczenie dla dobrobytu gospodarczego, dobrobytu społecznego, rozwoju kapitału ludzkiego oraz poprawy konkurencyjności UE jako całości;
- 3) ZGADZA SIĘ, że polityka spójności znacznie przyczyniła się do zmniejszenia dysproporcji i wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej między regionami i w ich obrębie, zgodnie z odpowiednimi wytycznymi inwestycyjnymi określonymi w ramach europejskiego semestru. Nadal występują jednak istotne asymetrie i dysproporcje pod względem PKB, stóp zatrudnienia i bezrobocia oraz pod względem konkurencyjności i wydajności, także na poziomie wewnątrzregionalnym, i należy je wziąć pod uwagę, by móc wypracować odpowiednie rozwiązania. W związku z tym polityka spójności powinna wciąż odgrywać tutaj rolę;
- 4) ZAUWAŻA, że coraz większa liczba regionów UE znajduje się w „pułapce rozwoju” lub jest zagrożona wpadnięciem w nią. W regionach tych odnotowuje się długie okresy powolnego lub ujemnego wzrostu gospodarczego, ze słabym wzrostem wydajności i tworzeniem niewielu miejsc pracy;
- 5) ZACHEŃCA Komisję do jak najlepszego wykorzystania istniejących danych, by zbadać wkład polityki spójności w konwergencję regionów i dobrobyt w całej UE w ostatnich dziesięcioleciach, oraz do dalszej analizy przyczyn różnic regionalnych i „pułapek rozwoju”, także w regionach najbardziej oddalonych;

- 6) UZNAJE, że regiony lepiej rozwinięte i obszary metropolitalne charakteryzują się zazwyczaj większą koncentracją kapitału ludzkiego, intensywniejszą działalnością badawczą i innowacyjną oraz wyższymi poziomami wydajności pracy i konkurencyjności;
- 7) PODKREŚLA, że jednocześnie poważnym, wymagającym podjęcia działań wyzwaniem w wielu regionach Europy, zwłaszcza w regionach słabiej rozwiniętych, oddalonych, najbardziej oddalonych, wyspiarskich, górskich i wiejskich, są tendencje demograficzne, a wyzwanie to mogą potęgować dodatkowe trudności w rozwijaniu, zatrzymywaniu i przyciąganiu talentów;
- 8) PRZYZNAJE ponadto, że niezależnie od wyników krajowych dostęp do podstawowych usług pozostaje ograniczony w wielu regionach UE, w tym w regionach słabiej rozwiniętych, najbardziej oddalonych, wyspiarskich i na obszarach górskich. W związku z tym polityka spójności powinna nadal przyczyniać się do ułatwiania dostępu do podstawowych usług publicznych, w tym zapewniać inwestycje w podstawową infrastrukturę zgodne z potrzebami regionalnymi, co jest jednym z warunków wstępnych dalszej konwergencji i wzrostu gospodarczego;
- 9) ZGADZA SIĘ, że cele transformacji ekologicznej i osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. stwarzają możliwości i że niezbędne są wspólne wysiłki na rzecz ich osiągnięcia. Wiąże się to jednak również z powstaniem rozbieżnych kosztów w poszczególnych regionach, co może spowodować dalsze dysproporcje i nierówności. Ponadto pogłębiający się negatywny wpływ zmiany klimatu poważnie wpływa na wzrost i rozwój wielu regionów w Europie. Polityka spójności może przyczynić się do złagodzenia tych niepożądanych skutków poprzez wsparcie sprawiedliwej transformacji;
- 10) Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE uznanie potrzeby zadbania o to, by odpowiednie unijne i krajowe strategie polityczne były dostosowane do lokalnych potrzeb i uwzględniały różnorodność i nierównomierne modele wzrostu w regionach europejskich, co jest jednym z kluczowych elementów dobrobytu całej UE;

- 11) Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE rozpoczęcie refleksji nad przyszłością polityki spójności, by zastanowić się, jak zwiększyć skuteczność tej polityki, wytyczyć w jej ramach jasne priorytety i uwzględnić wysiłki na rzecz uproszczenia, co przyczyni się do zrównoważonego i harmonijnego rozwoju Unii Europejskiej w nadchodzących latach, a także do zachowania demokratycznych i społecznych wartości UE;
 - 12) POTWIERDZA, że polityka spójności wspiera jednolity rynek i równe warunki działania oraz je stabilizuje; jest też jednym z ważnych czynników przyczyniających się do realizacji zasad Europejskiego filaru praw socjalnych. UZNAJE, że przyczynia się ona do zrównoważenia wzrostu regionalnego i terytorialnego oraz do spójności społecznej;
 - 13) UZNAJE, że silne synergie między różnymi instrumentami UE pozwalają osiągnąć maksymalną wartość dodaną unijnych działań, i PRZYPOMINA, że by odpowiednio określić komplementarność tych instrumentów, należy od samego początku opracowywać je we właściwy i uzasadniony sposób, co pozwoli uniknąć nakładania się ich celów i obszarów interwencji. PODKREŚLA, że polityka regionalna powinna wykorzystywać synergie między instrumentami europejskimi, krajowymi i regionalnymi.
-